

ת"פ 1297/03/22 - מדינת ישראל נגד גד ליסר

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 1297-03-22 מדינת ישראל נ' ליסר

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם

גד ליסר

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) ובעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.4.21 נמצא הנאשם מגדל במרפסת הבית עציץ אחד של קנבוס במשקל של 439.58 גרם נטו. כן החזיק הנאשם במועד זה בביתו שקית המכילה 4.56 גרם נטו של קנבוס; שקית ובה 5 יחידות של LSD בנייר כסף; שקית ובה 0.1648 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין ושקית נוספת ובה 0.9490 גרם נטו של MDMA; בקבוק זכוכית המכיל DELTA9-TERAHYDROCANNABINOL בנפח לא ידוע והכל לשימוש עצמי.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והוסכם כי המאשימה תעתור לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה, וההגנה מצידה תטען באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה עמד על חומרתן של עבירות הסמים ועל הערכים המוגנים שנפגעו בעטיין, הפנה לפסיקה וטען שמתחם העונש ההולם נע בנסיבות העניין בין ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשם נטען כי לאור עברו הפלילי הנקי והודאתו, יש לגזור עליו ארבעה חודשי מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

4. ב"כ הנאשם טענה כי נסיבות ביצוע העבירה אינן מלמדות על מעבדה משוכללת או תחכום וכי מדובר בשתיל יחיד שגודל במרפסת הבית ללא כל עזרים, וסמים שהוחזקו לצריכה עצמית בלבד. כן נטען שזמן קצר לאחר

האירוע קיבל הנאשם רישיון לצריכת קנבוס בשל מצב נפשי ממנו הוא סובל. נטען בנוסף שמדובר באדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, נשוי ואב לילדה כבת 4. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי במקרים המתאימים חלקו התחתון כולל אי הרשעה ובנסיבות העניין הכוללות יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, קיבל אחריות מלאה וציין כי האירוע אינו מאפיין את אורח חייו וביקש להתחשב במצבו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. **הערכים המוגנים שנפגעו:** במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם וגידולו ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט ממעשים אלו. פעם אחר פעם נפסק שיש לראות בחומרה את עבירות הסמים אשר הפכו מכת מדינה וכי תוצאותיהן הישירות והעקיפות הוות אסון לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה. במקרה זה, לאור כך שמדובר בשתיל בודד, ולאור כמות הסם שהוחזק לצריכה עצמית ויתר הנסיבות שיפורטו בהמשך, מידת הפגיעה בערכים אינה גבוהה.

7. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:**

(-) תכנון והשקעה: ככלל, גידול סמים מחייב תכנון מוקדם, לימוד, רכישת ציוד, היערכות והתמדה. במקרה זה, ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים, לא מדובר היה במעבדה מצוידת ומשוכללת (כמקובל "בתחום" בשנים האחרונות), אלא בשתיל בודד שגודל במרפסת ביתו של הנאשם באמצעים טבעיים. אני ער לכך שעובדה זו לא צוינה במפורש בכתב האישום, אך המאשימה לא התנגדה לטיעון זה של הסנגורית והדבר לא היה כלל במחלוקת. זאת ועוד, בכתב האישום לא צוין (כמקובל) שהגידול בוצע באמצעות ציוד "מעבדתי" וניתן היה, אפוא, להגיע למסקנה זו אף באמצעות ייחוס המסקנה הנוחה יותר לנאשם.

(-) הסיבה בגינה בוצעו העבירות ופוטנציאל הנזק הצפוי: הסנגורית לא טענה במפורש שהגידול בוצע למטרת שימוש עצמי, אם כי הדבר היה מובלע בטיעוניה בדבר נסיבותיו האישיות של הנאשם והעובדה שקיבל זמן קצר לאחר מכן רישיון לצריכת קנבוס. ואולם, בהיעדר טיעון מפורש (ובוודאי בהיעדר הוכחה), לא ראיתי לקבוע ממצאים בנושא. עם זאת, לצורך קביעת מתחם הענישה יש להביא בחשבון כי מדובר בגידול של שתיל אחד בלבד (מבלי להקל ראש), אשר גודל במרפסת הבית, ללא השקעה כספית או אחרת; את העובדה שלא נמצאו בבית הנאשם אמצעי גידול אחרים; שלא נמצאו כלים המתיישבים עם שימוש מסחרי כגון שקיות חלוקה או משקל מדויק; וכי לא נמצאה כמות משמעותית של תוצרת מוכנה. אדרבה - התוצרת שנמצאה הייתה בכמות נמוכה והמאשימה הסכימה שהיא לשימוש עצמי. מנגד יש להביא בחשבון כי נמצאו בביתו של הנאשם סמים מסוגים שונים, אם כי אף בעניין זה יש להדגיש שמדובר בהחזקה לשימוש עצמי. כל אלו מלמדים, לכל הפחות, על כך שפוטנציאל הנזק במקרה זה לא היה גבוה.

8. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות של גידול וייצור סמים מסוכנים משתנה ממקרה למקרה ותלויה בין היתר בסוג הסם, כמותו ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצא). עם זאת, נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם אלו שמגדלים סמים (ע"פ 5807/17 **דרחי ואח' נ' מדינת ישראל** (18.6.2018); ע"פ 2596/18 **כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018)). במקרים בהם כמות הסם שגודלה היא ממשית מוטלים לרוב עונשי מאסר בפועל, ובמקרים רבים אף שלא בעבודות שירות (ראה למשל ע"פ 3841/16 **יעקב מזרחי נ' מדינת ישראל** (16.5.2016); ע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.2015); ע"פ 7005/14 **דגן נ' מדינת ישראל** (30.11.2014)).

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: ע"פ 8458/18 **יונתן שטרר נ' מדינת ישראל** (4.4.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בגידול שני שתילי קנבוס לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית במשקל כולל של כ-2 גרם ונידון לצו של"צ, מאסרים מותנים, צו מבחן וקנס. ביחס למתחם העונש נקבע כי הוא נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועתירת הנאשם להימנע מהרשעה נדחתה. ערעורו שהתמקד בסוגיית ההרשעה נדחה בבית המשפט המחוזי, וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; ע"פ 4833/17 **ישראל מאיר ששון בוקעי נ' מדינת ישראל** (6.6.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בגידול שלושה שתילי קנבוס במשקל 1430 גרם, החזקת כלים שלא לשימוש עצמי והחזקת סם לשימוש עצמי ועונשו הוקל בבית המשפט העליון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. יצוין כי במקרה זה מדובר היה בגידול באמצעים משוכללים יחסית ויוחסה גם עבירה של החזקת כלים שלא לשימוש עצמי בלבד; ע"פ 2277/21 **אברהם יוחננוב נ' מדינת ישראל** (8.4.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות גידול סמים והחזקת סמים לצריכה עצמית ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם הקים מעבדה לגידול סמים ובה נתפס 1 ק"ג של קנבוס (לא צוינו מספר השתילים) וכן ציוד רב ו-42.89 גרם של קנבוס לצריכה עצמית. ערעור הנאשם נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון קבע כי "העונש שהוטל על המבקש אינו סוטה ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת"; ע"פ 513/21 **עידן יהושע נ' מדינת ישראל** (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת גידול סמים לאחר שבמחסנו נתפסו 60 שתילים במשקל כולל של 10 ק"ג. בית משפט השלום קיבל את טענת הנאשם וקבע כי הגידול היה למטרת שימוש עצמי, ונגזרו עליו צו של"צ, צו מבחן ועונשים נלווים. ערעור המדינה התקבל בבית המשפט המחוזי, נקבע כי האיסור לגדל סם מסוכן הוא מוחלט, ללא קשר למטרת הגידול, ועל אף שהנסיבות הצדיקו הקלה מסוימת, אין הצדקה להימנע מעונש מאסר כלל. הנאשם נידון לעשרה חודשי מאסר בפועל, ובקשת רשות ערעור שהגיש לעליון נדחתה; ע"פ 314/16 **בן צבי נ' מדינת ישראל** (22.2.2016), בו הוחמר עונשו של נאשם ל-10 חודשי מאסר, בשל גידול תשעה שתילי קנבוס במשקל של 2.5 קילו. יצוין שבמקרה זה מדובר היה במעבדה משוכללת שבית המשפט המחוזי ציין לגביה כי "אין לך פריט הקשור לתחום זה שאינו מצוי באותה רשימת ציוד"; ע"פ 62171-05-17 **אסי חן נ' מדינת ישראל** (10.7.2017), בו הוטלו על נאשם שגידל 19 שתילים במשקל 3.85 ק"ג, 12 חודשי מאסר. אציין כי בית המשפט המחוזי אישר במסגרת ערעור הנאשם את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום (8-20 חודשי מאסר). כן יצוין שהנאשם הורשע במקרה זה גם בעבירה של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית; ע"פ 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' עידן דוד** (17.12.2015), בו הסתיים בלא הרשעה עניינו של נאשם שגידל 21 שתילי קנבוס, ביחד עם אחר, ונידון לצו של"צ, צו מבחן, פיצוי ופסילה על תנאי; ת"פ 57043-06-16 **תביעות צפת נ' חבני** (17.7.2017), בו הורשע הנאשם בעבירות של גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק ב-154.08 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס ו-0.79 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש. בנוסף, גידל הנאשם על גג ביתו 3 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל 210 גרם. בית המשפט דחה את עתירת הנאשם לביטול הרשעתו והוא נידון למאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופסילה על תנאי; ת"פ 62475-06-16 **מדינת ישראל נ' שי אדרי**

(16.7.2018), בו בוטלה הרשעתו של נאשם שנקבע שגידל שני שתילי קנבוס והוטל עליו צו של"צ ומבחן.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען, נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות וזאת בשילוב קנס.

קביעת עונשו של הנאשם

11. הנאשם לא ביקש להפנותו לשירות המבחן ולא הובאו בפני נתונים כלשהם מהם ניתן להסיק קיומם של סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה, וההגנה אף לא ביקשה לעשות כן. משכן ייגזר העונש בגדרי מתחם הענישה.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר חסכה זמן שיפוטי. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי של חרטה וקבלת אחריות. הבאתי עוד בחשבון את גילו (יליד 1984), עברו הפלילי הנקי ומצבו הרפואי בגינו ניתן לו רישיון לצריכת קנבוס רפואי. על חומרת העבירה במקרה זה אין חולק ועמדתי לעיל על מדיניות הענישה הראויה בעבירות כגון אלו. עם זאת, במקרה זה ראיתי להימנע מהטלת עונש מאסר ולו בעבודות שירות כעתירת המאשימה. הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים, עברו נקי וכאמור מצבו הרפואי-נפשי רעוע. כן התרשמתי כי ההליך הפלילי יצר עבורו אפקט הרתעתי מפחית סיכון. על רקע נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של הנאשם הגעתי למסקנה לפיה עונש מאסר, אף בדרך של עבודות שירות, אינו הולם את נסיבות העניין הכוללות, הוא עלול לגרום להחמרה במצבו הנפשי של הנאשם וניתן במקרה זה להסתפק בענישה מותנית בשילוב קנס על מנת להשיג את תכלית הענישה - הלימה.

13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ב. קנס בסך 3,000 ₪. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים מיום 1.8.22 ובכל 1- לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים או יותר במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד. את הסכום יש לשלם ישירות למרכז לגביית אגרות וקנסות באחת הדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המוצג- סמים- להשמיד.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ב, 22 יוני 2022, במעמד הצדדים.